

Digne de son nom, son nom, que je pense  
f

Sr. D. Lluís Millet i Fages,

Barcelona.

Germí carissim en Jesús  
i Maria! el Requiem de Feschini es es-  
crit, así duas voces iguales, escriu Capra,  
ap. 115. I el de Botigliero es a solos i cho-  
missional, de la metema eschic. Abdues  
partituras son sencillas encaxe que la pa-  
raula facillima no s' hagi parat al prin-  
cipi de les matèixes. Ne pot estar cert.

Aquesta tarde he pensat molt amb  
Vte. tot acompanyant a l'arque de Vitor  
Crucis, bellissima canço espiritual tie-  
ta en bona hora per voste. A Sant Lu-  
gat del Vallès, ont vaig enen no fa gä-  
res dies amb motiu d'uns funerals d'  
uns senyors omies meus, cantaven du-  
rant les mines. "El Cal blanc" i altres  
cants. Mes com se tractava de fune-  
rals graves ens varen obsequiar (?) amb

la rebegada serenata de Gounod a Thonie  
jo fet treballs, com ja veu merite Pujol,  
per a que alguns cantaires de l'Dafes Ca-  
ta, el glorios, se cuidessi-n de la mi-  
sica tal com van fer en l'universari  
dels advocats, enguany, pero aquella gent  
plena de riqueses i, com quasi sempre,  
de mal gust, no s'oliscaren convencer.  
Mes tingueren un bon certu: la serenata  
de Gounod i altres simplicitats, llevat  
de "El Cel blau" interpretat . . . . .  
val mes no dir-ho - que quant el cant  
gregari va malament, les cançons de  
vorte tenen igual sort o desgracia, no  
se com dir-ho - I ara, per a mi, es el  
mellor elogi que pot fer-se del seu  
"Companer Espiritual", tant i tant divin.  
Si mai volgués des de mi, pot diri-  
gir-me la carta a la Pujolet de S. Do-  
míngs - 3 - 2, ont li ofereixo la meua  
cambra pobeta tal com es - Estigui ho,  
i donqui recider al amic merite Pujol  
de part de l'amic J. Fados Niza  
de Vte i servirlos a

Guano - 15 - 11 - 1918

Alcega a